

РЕШЕНИЕ

№ 2842

гр. София, 23.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 02.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **2226** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 5634 от 16.03.2010 г., подадена от “Е.-К” Е., Г. С. Ч. А. М. К. - управител, срещу Ревизионен акт № */04.12.2009 г., издаден от М И М – старши инспектор по П. в ТД на Н. – С., потвърден с решение № 214/12.02.2010 г. на Д. на Д. „О.” – С..

В жалбата се правят доводи за неправилност и незаконосъобразност – нарушения на процесуалния и материалния закон П. издаването на обжалвания РА. Излагат се подробни съображения, че неправилно органите по П. не са признали правото на данъчен кредит по получени от дружеството доставки, позовавайки се на липса на доказателства, че доставчикът е придобил и е собственик на конкретната стока. Получателят по доставка не може да носи негативни последици от действия или бездействия от страна на доставчика, върху които няма средства за контрол и наблюдение. От съда се иска да отмени оспорения РА и да признае правото на данъчен кредит в размер на 56 018.50 лв. за извършените доставки от „Експертис-7” Е., ведно със законната лихва до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Д. „О.” - С., Ч. процесуалния си представител оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана, по съображения, изложени в решение № 214/12.02.2010 г. на Д. на Д. „О.” - С.. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № */04.12.2009 г. е издаден от М И М – старши инспектор по П. в ТД на Н. – С. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на „Е.-К” ООД по ЗДДС за периода 01.11.2007 г. – 31.01.2008 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 801364/10.03.2008 г., изменена със ЗВР № 802634/14.05.2008 г. и ЗВР № 803218/16.06.2009 г., издадени от П Г Горанчева, на длъжност Началник сектор „Ревизии” в Д. ДОК на ТД на Н. - С., компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-342 от 03.07.2006 г. на Д. на ТД на Н. С.-град. Със Заповед № 80150/30.06.2008 г., издадена от М Г Р, на длъжност Началник сектор „Ревизии” в Д. ДОК на ТД на Н. - С., на основание чл. 34, ал. 2 от ДОПК ревизионното производство е спряно поради изпратено уведомление до Окръжна прокуратура - Г. Л и Върховна касационна прокуратура с изходящ № 2413-246/08.05.2008 г. След получено писмо от С градска прокуратура № 6330 от 08.10.2009 г. за образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител, със Заповед № 906504-В/08.10.2009 г., издадена от П Г Горанчева, Началник сектор „Ревизии” в Д. ДОК на ТД на Н. - С., ревизионното производство е възобновено.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 803218/09.11.2009 г., връчен на управителя на дружеството на 12.11.2009 г. Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, като е подало възражение вх. № 53-06-1362 от 20.11.2009 г. Същото е преценено като неоснователно и е издаден Ревизионен акт № * от 04.12.2009 г. от М И М – старши инспектор по П. в ТД на Н. – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 906504 от 11.11.2009 г. РА е връчен на управителя на дружеството-жалбоподател на 15.12.2009 г. С вх. № 53-06-1524/29.12.2009 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба до Д. на Д. „О.”.

С Решение № 214/12.02.2010 г. на Д. на Д. „О.” П. ЦУ на Н. – С., издадено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА № * от 04.12.2009 г. е потвърден. Решението е връчено на управителя на дружеството на 18.02.2010 г., а жалбата до съда е подадена на 04.03.2010 г., поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

С оспорения ревизионен акт е намален размерът на декларирания от дружеството данък за възстановяване за периода 01.11.2007 г. – 31.01.2008 г. със сумата в размер на 56 018,50 лв. Извършената от органите по П. корекция на резултата за периода произтича от отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2, във вр. с чл. 6 от ЗДДС от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит по седем броя фактури, издадени от „Експертис-7” Е., с предмет на доставките по

шест от тях „доставка на живи телета за клане” и по една фактурите – „доставка на магарета за доотглеждане”. Във всяка от фактурите е посочен броят на телетата и общото им тегло, а във фактурата относно магаретата – техният брой. Цената е определена на килограм живо тегло. Органите по П. са обосנוвали отказа си, приемайки, че издателят на спорните фактури „Експертис-7” Е. не може да докаже по никакъв начин наличието на реално извършени облагаеми доставки по тях.

В хода на ревизията на основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на издателя на фактурите „Експертис-7” Е., резултатите от която са отразени ПИНП № 00-06-801364/16.04.2008 г. На проверяваното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № 10-24-06-253/03.04.2008 г. В отговор на искането с вх. № 10-24-06-253/14.04.2008 г. е представено писмено обяснение от управителя на „Експертис-7” Е. и документи по опис. Въз основа на представените документи и обяснения е установено, че фактурите № № 19/03.11.2007 г., 20/23.11.2007 г., 21/24.11.2007 г., 22/29.11.2007 г., 23/07.12.2007 г., 24/16.01.2008 г. и 25/27.01.2008 г. са издадени от проверяваното лице осчетоводени са и са отразени в съответните справки-декларации и дневници за продажби. Представени са доказателства за плащане по банков път на 05.12.2007 г. за сума в размер на 165 795.00 лв. по четири от фактурите - № 19, № 20, № 21 и № 22. Представен е договор № 007 от 30.07.2007 г., с който „Експертис-7” Е. се задължава да доставя на „Е.-К” ООД жив едър рогат добитък, жив дребен рогат добитък, живи коне и магарета, предназначени за износ в Близкия Изток, ЕС, А, Косово, М, Х и др. Според писмените обяснения на управителя на „Експертис-7” Е., транспортирането на животните до базата на купувача е за сметка на последния. В тази връзка П. извършване на насрещната проверка е представен договор между „Е.-К” ООД и „Арис Булс” Е. за извършване на транспортна услуга - превоз на живи животни, с дата 05.01.2007 г. Не става ясно, защо този договор се съхранява от дружество, което не е страна по него. Установено е, че „Експертис-7” Е. разполага с персонал от две назначени по трудов договор лица Д. П. П. /с трудов договор от 01.08.2007 г./ и Р. С. П. /трудоов договор от 26.02.2008 г./. Заявено е, че дружеството разполага с база, намираща се в околностите на Г. Перник, за наемането на която е представен договор от 25.08.2007 г., сключен с лицата Д А В и Р. М В. Обяснено е, че животните са закупувани Ч. лицето Д П П, от името и за сметка на управителя на „Експертис-7” Е. И М А. П. извършване на проверката са представени и 7 броя ветеринарномедицински свидетелства. От страна на проверяваното лице не са представени никакви документи, за установяване на предходен доставчик и за извършени към него плащания. От доставчика са представени и седем броя теглови ноти, подписани от управителя на „Е.-К” Е., ветеринарномедицински свидетелства и списъци с номера на ушни марки, седем броя стокови разписки за получени стоково-материални ценности, подписани от Данко Пенчев и управителя на „Експертис-7” Е., както и разходни касови ордери за предоставяне

на аванс на Д П П за закупуване на живи животни. Липсват оправдателни документи за разхода на авансовите суми, доказателства за лицата, от които са изкупени животните, както и за сумите и начина на заплащането им. Не са представени каквито и да било отчетни документи, съставени от лицето Д П П относно изразходването на предоставените му суми, към които отчетни документи би следвало да са приложени и описани всички първични счетоводни документи, удостоверяващи изразходването на предоставените му „авансово” суми.

Приложените към всяка фактура теглови ноти не могат да се приемат като безспорно доказателство за извършена доставка, тъй като последните са издадени от жалбоподателя, носят единствено неговия подпис и печат и не съдържат нито информация, нито са приложени допълнително кантарни бележки и доказателства къде точно и от кой са измерени животните.

Във връзка с представения договор от 25.08.2007 г. за наем на недвижим имот, находящ се в Г. П, кв. „Варош”, нает от „Експертис-7” Е. за база, не са представени доказателства за заплащане на наемни вноски.

С цел установяване достоверността на извършените доставки на едър рогат добитък, ревизиращият орган е изпратил запитване до Районни ветеринарномедицински служби в Г. П, Г. В и Г. Л. От получените отговори са установени значителни разлики в сравнение с представените от лицата в хода на ревизионното производство доказателства.

П. така установената фактическа обстановка, Административен съд С., обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № */04.12.2009 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 906504 от 11.11.2009 г. Ревизията е проведена законосъобразно. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК, като П. определянето на данъчните задължения на жалбоподателя е приложен правилно материалният закон – ЗДДС.

Видно от констатациите в РА от органите по П. не се оспорват осъществените от ревизираното лице износ и вътреобщностни доставки, но обсъждайки така представените и събрани в хода на ревизионното производство доказателства, ревизиращият екип е приел, че с наличните документи не се доказва извършването на доставките на живи животни точно от издалото фактурите дружество - „Експертис-7” Е.. Доставчикът „Експертис-7” Е. е издал процесните фактури за стоки, които не може да докаже, че е придобил – не предоставя данни за предходните доставчици; не е представил надлежни първични счетоводни

документи по смисъла на чл. 7 от Закона за счетоводството за придобиване на живи телета и магарета; не доказва извършване на разходи във връзка с тези доставки.

Съгласно чл. 7 от Наредба № 61/09.05.2006 г. за условията и реда за идентификация на животните, регистрация на животновъдните обекти и достъпа до базата данни за идентифицираните животни и регистрираните обекти, не се разрешава придвижването до пазари, кланици, изложби, състезания и други животновъдни обекти и населени места на неидентифицирани животни. Всеки собственик на животновъден обект е длъжен да води и съхранява актуален регистър, който се съхранява за период не по-малък от 3 години и съдържа информация за регистрационния номер на обекта, данни за собственика му и идентификационен код на всяко животно със съответните индивидуални данни за него, включително П. напускане на обекта имената, постоянен адрес и ЕГН/ЕИК по БУЛСТАТ на новия собственик. Съгласно чл. 10 от същата Наредба П. придвижване или транспортиране на животни, те се придружават от ветеринарномедицинско свидетелство за придвижване, а едрите преживни животни и от ветеринарномедицински паспорти, които се издават от НВМС в срок от 14 дни от известяването за раждането им или смяна на собственика.

П. наличието на изисквания за водене на такава отчетност, доставчикът е представил като доказателства единствено документи, съставени от него - фактури, стокови разписки и разходни ордери, които в никакъв случай не са достатъчно и безспорно доказателство за доставките. В хода на съдебното производство също не са ангажирани от жалбоподателя допълнителни доказателства за извършването на доставките.

С писмо изх. № 718/03.06.2008 г. на Регионална ветеринарномедицинска служба (РВМС) - Г. П се потвърждава издадено от частно практикуващ ветеринарен лекар Х А свидетелство № 054130 от м. 11.2007 г. за придвижването на 40 магарета. Като изпращач или собственик на животните е посочено „Експертис-7” Е., което не представя доказателства за придобиването им, в свидетелството е посочен регистрационен номер 59940234 на обект в с. Рупци, от който е извършено натоварването, а дружеството не доказва такъв обект, нито придобиването на животни от собственика му.

С писмо изх. № 151/11.06.2008 г. на Регионална ветеринарномедицинска служба - Г. В се потвърждава издаденото от ветеринарен лекар С Б свидетелство № 036743 от 03.11.2007 г. за придвижването на телета до една година по опис на номерата, за отглеждане. Не е посочен броят им, нито е приложен описът. Като собственик на телетата е посочена Д Г С, а придружител - Д П.

От Регионална ветеринарномедицинска служба - Г. Л с писмо изх. № 330/09.06.2008 г. е изпратена информация за издадените свидетелства с номера 0011815/20.11.2007 г., 0011410/29.11.2007 г., 0011808/14.01.2008 г. и 0011817/26.01.2008 г. В две от тях (0011410 и 0011817) са посочени по 4 броя телета, а в другите две (0011815 и 0011808) - по 3 броя. В три от свидетелствата като собственик на телетата са посочени частни стопани, а в едното като такъв е

„Депо” ООД. Като придружител или търговски посредник е посочен Н К (прекият доставчик „Експертис-7” Е. няма назначено такова лице). Видно от посоченото място на товарене всички са от различни животновъдни обекти, а целта на придвижването им е за отглеждане.

Представените в хода на ревизията ветеринарномедицински свидетелства от РВМС - Г. Л коренно се различават от описаните по-горе с тези номера: всяко едно се отнася за 79 броя телета или общо за 316 телета, т. е. с триста и две повече от документираният от РВМС. За всички като собственик е посочено „Депо” ООД и един и същ номер на животновъден обект, а целта за придвижването е износ. Като придружител или търговски посредник е посочен Д П.

Предвид така събраните доказателства в хода на ревизионното производство за представени от доставчика подправени ветеринарномедицински свидетелства за доказване на придобиване на 302 телета и липсата на първични счетоводни документи за придобиването на доставените животни, настоящият състав счита за обоснован извода на органите по П. за липса на реални доставки по процесните 7 бр. фактури, поради което правилно е било отказано правото на данъчен кредит по тях.

Изложените в жалбата съображения, че обстоятелствата дали доставчикът е собственик на стоката и може да докаже произхода ѝ не могат да обосноват отказ на право на данъчен кредит за последваща доставка, са неотносими, тъй като основание за отказа на данъчен кредит по процесните 7 бр. фактури е заключението на органите по П., че от събраните доказателства следва изводът, че животните не са придобити от дружеството-жалбоподател Ч. този доставчик, т.е. по така издадените фактури липсва данъчно събитие – доставка на стоки.

Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, регистрираното лице има право да приспадне като данъчен кредит, данъка за стоките или услугите, които доставчикът-регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. След като не може да се докаже наличие на доставка, то не може да възникне и право на приспадане на данъчен кредит. В конкретния случай органите по П. са констатирали липса на доставка и това обстоятелство е мотивирано с валидни доказателства, установени с доказателствени средства, които са събрани и изготвени П. условията и реда по ДОПК. След извършена насрещна проверка на доставчика, от него не са представени всички изискани доказателства за извършените доставки. Установени са и несъответствия между представени от него документи и изискани такива от държавни органи – РВМС.

В същото време, реалното изпълнение на фактурираните доставки на животни от „Експертис-7” Е. не е установено Ч. пълно и пряко доказване от страна на жалбоподателя и в настоящото производство. Единствено обстоятелството, че счетоводството на ревизираното лице е редовно водено, както са установили ревизиращите и че дружеството е извършило износ на животни, не може да установи, че те са придобити от издателя на процесните фактури „Експертис-7” Е.. Законодателят пряко е обвързал наличието на реална доставка с признаването

на правото на приспадане на данъчен кредит. Законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури и счетоводно отразяване на извършените стопански операции, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки. П. условие, че е издадена фактура и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит. Ако реалността на доставката не е установена, дори да е налице начисление на ДДС от доставчика, то е без значение, тъй като се явява извършено действие по осчетоводяване на данъка без основание, което е „неправомерно” съгласно нормата на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. В този случай е налице основание за непризнаване на правото на данъчен кредит.

Преценката на всички представени по делото доказателства в тяхната съвкупност обосновава извод за неизпълнение на изискванията на нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, поради факта, че издателят на спорните фактури „Експертис-7” Е. не може да докаже по никакъв начин наличието на реално извършени облагаеми доставки по тях, съответно - правомерността на извършеното от него начисляване на данък в размер на 56 018.50 лв.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият състав намира, че обжалваният РА № */04.12.2009 г. е законосъобразен и жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По делото е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, което е основателно, с оглед изхода на делото, поради което в полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 570 лв. (хиляда петстотин и седемдесет лева).

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. – град, Първо отделение, 18-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Е.-К” Е., Г. С., срещу Ревизионен акт № */04.12.2009 г., издаден от М И М – старши инспектор по П. в ТД на Н. – С., потвърден с решение № 214/12.02.2010 г. на Д. на Д. „О.” – С..

ОСЪЖДА “Е.-К” Е., Г. С., ЕИК по БУЛСТАТ *, да заплати на Д. „О.” П. ЦУ на Н. - град С. сумата 1 570 лв. (хиляда петстотин и седемдесет лева) разноски по делото, представляващи възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: